

MALE NOVICE.

Izhajajo vsak torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne. — Posamezne številke 10 v. — Po pošti se list ne pošilja

Kako stojimo sedaj na črti od koroške do ogrske meje?

General Maister je odgovoril na gornje vprašanje: „Dobro. Vse je na celi obmejni črti urejeno tako, da smo vedno pripravljeni na morebitne sovražne napade, katere, upam bomo v vsakem oziru odbili“.

Na vprašanje: „Kaj ne, Nemci so bili postali že jako drzni?“ je odgovoril naš vojskovodja: „Nemci se še tudi po velikih porazih, ki so jih doživeli in ob velikem razočaranju, ki jih je doletelo ob koncu vojne, niso prav nič spametovali. Nemci niso ravno toliko drzni, kolikor neodkritosrčni in obenem po starem načinu zahrbtni. Neodkritosrčnosti in zahrbtnosti se je seveda bolj bati nego od kritosrčne drznosti. Nemci še vedno stojijo pod uplivom starega nemškega režima“.

„Kakšen utis so napravile na Vas, gosp. general, zadnje vsenemške demonstracije v Mariboru?“ Odločno je odgovoril general na to vprašanje: „Moralnega utisa na me prav nobenega, pač pa so pokazali Nemci zopet svojo duševno kratkovidnost, ker so prav resno mislili zavzeti, oziroma zopet zasesti vse javne urade, ne glede na to, da bi jih jaz z mojim vrlim vojaštvom čez pol ure zopet z lahkoto iztrgal. Največja infamnost je bilo to, da so hoteli izrabiti navzočnost ameriškega podpolkovnika Milesa za izvršitev svoje zahrbtne nakane. Na ententino javnost bo uplival nastop Nemcev v Mariboru v za nas popolnoma ugodnem smislu. Dotične prepričevalne dokumente nisem poslal samo deželni vladi v Ljubljani, temveč so o vsem podrobno podučeni na najodličnejših merodajnih mestih, od katerih bo izvedel mirovni kongres vse podrobnosti“.

Tako sodi o položaju v naši ožji domovini mož, ki nam ga je Previdnost odločila za našega zapovednika in branitelja. In njemu lahko popolnoma zaupamo.

Ljubljanska vlada o nemških profesorjih in učiteljih.

Ljubljanska deželna vlada je z ozirom na kr vave dogodke v Mariboru izdala daljše uradno po-

ročilo, katero končuje z naslednjo obsodbo nemških profesorjev in učiteljev v Mariboru:

»Ne moremo dovolj ogorčeno obsojati profesorjev nemških zavodov, katere smo, uvažujoč pravice manjšin, pustili odprte, dasi ti ljudje nam poprej niso privoščili srednjih šol, sedaj pa so to popustljivost poplačali s tem, da so ubogo mladi no nagnali na ulico v nasilje za brezupna gesla in prevrat, dočim so se sami poskrili. Vlada izreka zaničevanje tem ljudem in pozivlja šolske oblasti, naj preženejo politiko prevrata iz šolstva. Vse oblasti so pozvane, da poslujejo energično, a vseskozi pravično.«

To je enkrat krepka beseda iz Ljubljane.

Razne novice.

Dr. Korošec častni občan trga Šmarje. Občina trg Šmarje pri Jelšah je imenovala ministrskega podpredsednika dr. Korošca zaradi njegovih velikih zaslug za Jugoslovane častnim občanom.

Regent Aleksander v Parizu. Iz Toulona se dne 1. februarja poroča: Regent Aleksander je dospel semkaj in je popoldne nadaljeval potovanje v Pariz.

Preganjanje Slovencev v Gradcu. Nemškoštajerska vlada je dala v Gradcu zapreti večje število mirnih Slovencev. Deželna vlada v Ljubljani je o tem obvestila belgrajsko vlado. Dne 3. februarja je poslala dež. vlada v Gradec ultimatum, v katerem energično ugovarja proti nasilnostim napram nedolžnim graškim Slovincem, ki ne nasprotujejo samo mednarodnim načelom, marveč so samo čini izzivajoče samovoljnosti. Če vlada ne dobi takoj (do 3. t. m. opoldne) uradnega obvestila, da so preganjanja graških Slovencev v vsem obsegu preklicana, bo deželna vlada odredila enake ukrepe zoper ljubljanske Nemce.

List „Marburger Zeitung“ ustavljen. V Mariboru izhajajoči vsenemški list „Marburger Zeitung“ je vsled neprestanega hujstanja zoper Slovence vojaška oblast do preklica ustavila.

Pazite, kaj se govori! Ker se po Mariboru in drugje še vedno govori, da se je v ponedeljek dne 27. januarja 1919 iz bogoslovja streljalo na množice zbrane na Glavnem trgu, opozarja ravnateljstvo kn. šk. bogoslovn. semenišča občinstvo, da naj pazi, kaj se govori, ker bo odslej sodnijsko zasledovalo širitelje te hudobne laži.

Jahn, nekdanji urednik „Marburger Zeitung“, sedaj po graških listih nesramno laže in hujska zoper Slovence. Jahn najbrž nikdar več ne pride v Maribor, ker bi ga drugače tukaj morala zadeti prezaslužena kazen.

Omika graškega župana. Graški Nemci so si za župana izvolili moža, ki sliši na celoma ne-

nemško ime Fizia. Mož je bil eden glavnih huj-skačev na nemških Volkstagih v poletju preteklega leta. Kričal je na vsa usta: Ali nemška Avstrija, ali pa nobene! — Kako omikan je ta poglavar nemških Gradčanov, je dokazal v seji graškega občinskega zastopa dne 30. januarja, ko je o Slo- venci govori kot o bindišarjih. Če kak nemški ali nemčurški postopač in barabon psuje Sloven- ce, mu ni toliko zameriti. Od graškega župana bi pa vendar bilo zahtevati, da vsaj kot župan v ob- činski seji ne pade na nižine nemških barab.

„Poslovenjen Francoz vodi mestni gospodarski urad“, tako kričijo nemški listi v svoji nervoznosti in besnosti. Gospod Kjuder, tako se zove ta „Fran- coz“, je prišel Nemcem v želodec, ker je dal na- praviti na gospodarskem uradu napise. „Tukaj se govori izključno slovenski.“ Radi tega se zaletavajo vanj kakor besni. Gospod Kjuder, ni je potomec večstolet stare slovenske rodbine na našem Kra- u, pa je trden in neizprosni kot kraška skala. Česti- tamo slovenskemu Mariboru, da je dobil v osebi g. Kjudra izbornega gospodarja in energičnega na- rodnjaka.

Pritožbe slovenskih železničarjev na Tezni. Do- bili smo obširno pritožbo slovenskih železničarjev na Tezni. Naši mečje, posebno oni v skladišču, so izpostavljeni psovanju in sramotenju od strani nemških uradnikov, nastavljenecv in delavcev. Dne 27. jan. so Nemci in nemčurji divjali nad Sloven- ci na način, ki ni ne kolegijalen in ne — člo- veški. Psovali so jih, opljuvali in sramotili na naj- podležji način. Naravnost junaki so naši slovenski železničarji, ki še pri takih razmerah vstrajajo in ne vržejo puške v koruzo. Glavni huj-skači so: Purgaj, Schnabel in Pesek. Nemškim železničarjem se je celo za čas, ko so divjali po mestu zoper Slovence, izplačala dvojna plača. Še več! Več Slo- vencev, n. pr. Ivana Plavčak, se je odpustilo že pred novim letom, Nemce pa še vedno sprejemajo v službo. Vprašamo: Ali bodo tudi v Jugoslaviji imeli zagrizeni Nemci in nemčurji več pravic in ugodnosti kot delavni slovenski železničarji?

Na sramotni oder! Pri mariborskem polku so se od 1. grudna do danes samovoljno odstranili naslednji vojaki: četovodje Pogačar Anton, Mošnje pri Radovljici, Koser Ivan, Spodnji Gasteraj pri Mariboru, Fabjančič Ivan iz Ptuj; desetni: Me- lanšek Martin, Sv. Andraž pri Slovenjgradcu. Vaj- da Alojz, Stojnci pri Ptuj, Stojnič Štefan iz Hr- vatske, Ukmar Albin, Gaberje pri Celju, Obersnel Ivan, Naklo pri Sežani, Antoličič Jožef Sv. Mik- lavž pri Mariboru, Serk Henrik, Vosek pri Ptuj, Vogrinec Franc, Vurberk pri Ptuj, Seifried Janez iz Maribora; poddesetnik Šašel Andrej, Renče pri Celovcu; dragonci: Žager Anton, Žaga pri Tolminu, Vaupot Franc, Oplotnica pri Konjicah, Štrkelj F., Lukovica pri Kamniku, Kravčar Anton, Opčina pri Rudolfovem, Rubin Jožef, Sv. Marjeta pri Maribo- ru, Holc Franc, Lakošak pri Ptuj, Pavlič Rudolf, Železna Kaplja pri Velikovcu, Škerbinek Janez, O- plotnica pri Konjicah, Kaučič Andrej, Ivajnkovci pri Ormožu, Krivec Martin, Majšperg pri Ptuj, Pompe Franc, Loka pri Celju, Breznik Konr., Sv. Miklavž pri Mariboru, Fošt Franc, Oplotnica pri Konjicah, Flis Anton, Sv. Bolfenk pri Ptuj, Kot-

nik Jožef, Hrastnik pri Celju, Krajnc Ciril, Sv. Bolfank pri Ptuj, Kovačič Jožef, Rajhenburg, A. Matevž, Kamnik, Meško Franc, Vičanec pri Ptuj, Pfajfar Jožef, Velika Nedelja, Repina Alojz, Sveči- na pri Mariboru. Streihar Miroslav, Sv. Il. pri Ma- riboru, Zupanc Valentin, Radovljica, Žmavc Ivan, Čermlijšak pri Mariboru, Lah Henrik, Fram pri Mariboru in Purgaj Ivan iz Rance pri Mariboru. — Odslej bomo stalno priobčevali imena ubežni- kov, ki so samovoljno zapustili jugoslovansko za- stavo in so prelomili dano obljubo zvestobe svoji domovini.

Dobrodejna sprememba. V prehranjevalne zaz- mere mariborskega mesta kakor v mestne prod- jalne prihaja polagoma red, kar se lahko vsakdo prepriča na lastne oči. V mestni tržnici na Glav- nem trgu je šlo ponedeljek delo tako točno izpod rok, da je še celo neki Nemki izvabilo glasno pri- znanje: „Unter Pfeifer ist doch besser als unter Schmiderer.“ Pod Pfeiferjem je vendar bolje nego pod Schmidererjem. Priznanje Nemke podpišemo.

Izjava. Naprošeni smo, da objavimo, da rav- natelj Siege na dan demonstracij ni vpil „Nieder mit Südslavien“ in da sploh ni na noben način pokazal nasprotstva proti Slovincem. — Konsta- tiramo pa, da je s poslopja nemškega gledališča, s katerim sedaj razpolaga g. Siege, visela na dan krvavih demonstracij prešerna frankfurtacija.

Mestni magistrat v Mariboru nujno rabi stroje- pisko. Po možnosti bi naj bila večša slovenske in nemške stenografije. Predstavi se naj v sredo vlad- nenemu komisarju dr. Pfeiferju na magistratu.

Stanovanjski sosvet v Mariboru. Poverjenišstvo za socialno skrbstvo NV v Ljubljani je imenovalo v stanovanjski sosvet v Mariboru sledeče: Dr. A. Jerovšek, ravnatelj Cirilove tiskarne, kot zaupni- ka oddelka za socialno skrbstvo, dr. Franca Li- pold, odvetnika, kot zastopnika hišnih gospodarjev in dr. Franca Pajtlar, sodnega svetnika, kot za- stopnika najemnikov.

Razpis služb. Pri mestnem magistratu so raz- pisane službe pisarniškega uradnika (XI. činovni razred), izterjevalca (eksekutorja), nadalje dveh pisarniških pomočnikov, sluga, perice v mest- nem kopališču (plača 100 K mesečno s prostim stanovanjem in kurjavo). Prošnje, in sicer koleko- vane in opremljene z domovinskim listom, zdrav- niškim spričevalom, odnosno uradnim potrdilom o invaliditeti in spričevalom o dosedanjem službo- vanju je treba najkasneje do 12. februarja po- slati na naslov: Mestni magistrat v Mariboru.

Pobrežje pri Mariboru. Tudi tukaj imamo še dosti huj-skačev, ki se jim pa ne posreči obrniti zavedne Slovence in dobre Jugoslovane. Tako je naprimer veleposestnikova hči, Marija Rojko, jako zabavala čez Jugoslovane celo pretila najemnikom hiše, kdor ne podpiše pole in se ne izreče za nemški Maribor, ta se zna odstraniti iz njene hiše. Nadalje je znana učiteljica Marija Seidler na tu- kajšnji šoli govorila napram učencem in učenkam: „Kinder seid stolz, die Schule so wie auch Mar- burg bleiben deutsch.“ Tudi posestnica Rosa Puki je svoji delavkinji, katera je celo leto, zato da do- bi na zimo mleko pridno delala, ni obljube drža- la, češ: für die Windischen habe ich keine Milch.